засинаю при тобі дитиною тут так тихо і поруч
більше нікого немає тільки пташки й так багато
так дуже багато сонця і світла
засинаю а ти говориш що я так само безтривожна
й спокійна як трава що я прозора як річка що несе
свої води здалеку кажеш що бачиш як тілом моїм
протікають найгарніші у світі сни пропливають
як риби а тобі ніяк не вдається жодну із них зловити
кажеш що коли сплю ти уявляєш як поміж пісків
навесні розливається ніл кажеш що знаєш
як понад водами метушливо літають ластівки
й голуби як вони довго кричать як гублять пір’я
і затихають тільки із заходом сонця а мої сни все
далі як і були залишаються дуже спокійні
кажеш тоді що якби світ був такий самий простий
як мої сни ніхто би нікого ніколи в ньому не скривдив
ніхто би нікого не ранив цілуєш мене в чоло
а я усміхаюся сонно і знічено за все тобі дякую
і засинаю при тобі дитиною